

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Пінаєва Віталія Валентиновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин першої, другої, сьомої, восьмої, десятої статті 294 Кодексу України про адміністративні правопорушення

м. К и ї в
21 травня 2020 року
№ 102-3(II)/2020

Справа № 3-83/2020(164/20)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Первомайського Олега Олексійовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Пінаєва Віталія Валентиновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин першої, другої, сьомої, восьмої, десятої статті 294 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Заслухавши суддю-доповідача Первомайського О.О. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

Пінаєв В.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин першої, другої, сьомої, восьмої, десятої статті 294 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – Кодекс).

На думку автора клопотання, положення частин першої, другої, сьомої, восьмої, десятої статті 294 Кодексу не відповідають вимогам частини другої статті 8, частини другої статті 22, частин першої, другої статті 55, пунктів 8, 9 частини другої статті 129 Конституції України.

Пінаєв В.В. вважає, що оспорювані положення Кодексу є неконституційними, оскільки встановлюють можливість лише подачі апеляційної скарги на рішення суду першої інстанції і не передбачають права на подачу заяви про перегляд судових рішень у справах про адміністративні правопорушення за нововиявленими обставинами.

Обґрунтовуючи свої доводи, суб'єкт права на конституційну скаргу посилається на Конституцію України, Кодекс, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Міжнародний пакт про громадянські і політичні права 1966 року, рішення Конституційного Суду України, рішення Європейського суду з прав людини у справі „Швидка проти України“ від 30 жовтня 2014 року, а також на судові рішення у своїй справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно з Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований

в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Пінаєв В.В. стверджує, що реалізація права на судовий захист шляхом подання відповідної заяви про перегляд судового рішення за нововиявленими обставинами у справах про адміністративні правопорушення підлягає регулюванню за аналогією до закону, однак суди (судді) по-різному застосовують норми статті 294 Кодексу щодо перегляду справ про адміністративні правопорушення за нововиявленими обставинами, а саме: рішення щодо накладення адміністративного стягнення за нововиявленими обставинами стосовно деяких осіб суди переглядають, а іншим особам відмовляють у розгляді відповідних заяв. Це, на думку автора клопотання, суперечить нормам Конституції України, оскільки ставить у нерівне правове становище осіб, які притягаються до адміністративної відповідальності, та інших учасників справ про адміністративні правопорушення.

Проте неоднакове застосування судами норм права не може вважатися підтвердженням їх неконституційності. Забезпечення однакового застосування норм права судами є компетенцією Верховного Суду (пункт 6 частини другої статті 36 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII) і не належить до повноважень Конституційного Суду України.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Пінаєва Віталія Валентиновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин першої, другої, сьомої, восьмої, десятої статті 294 Кодексу України про адміністративні правопорушення на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**